

Symposium Frontiers of Solitude / Na pomezí samoty

antropocén - krajina - civilizace

05. → 06. 02. 2016

Francouzský institut v Praze

Abstrakty

Guy van Belle - Ekologické povědomí, překračování hranic mezi skutečností a představou

Jako by náš svět byl naplněn rostoucí nespokojeností nad tím, jak se stavíme k možnostem budoucnosti, včetně problematiky našeho přežití. Na jedné straně vidíme řízenou proměnu ekonomiky, směřující k zmenšení podílu role státu jako garanta blaha obyvatel. Ten proces je propojen s politickým, kulturním a uměleckým tradicionalismem, s ekonomickým protekcionismem a rostoucím xenofobně-nacionalistickým regionalismem. To vše propojuje staré ideologické rozpory do celku pragmatické podpory těch potenciálně nejsilnějších. Modely řešení a vytváření nové společnosti jsou přenechány v kompetenci "abstraktní třídy" (politici+průmysl+banky), které se jen minimálně týkají reálné problémy. Lze předpokládat, že rozhodnutí ke změnám, které by „nikomu“ neublížily, přijde shora. (Příkladem jsou konference o změně klimatu). Na druhé straně najdeme (v malých komunitách se specifickými potřebami a různými ad hoc řešeními) více alternativních metod, určených pro řešení na úrovni každodenního života. Tato společenství jsou schopna podporovat samy sebe a někdy dokonce distribuovat podobné aktivity do širšího kontextu. To neznamená, že jde o všespasitelný model, že naše životy musíme změnit od základu. A to s vědomím, že dokud nepřijmeme lepší návyky, to bude bolet. To vytváří také zcela odlišnou situaci pro kulturu a pro umění: odklon od světa a systému museí, sběratelů a galerií. Pokus nově definovat materiály, obsahy a metodologie nových modelů kreativity. Tvorba, která by odpovídala změně podmínek života na naší planetě. Staneme se pavouky a včelami, nebo spíš architektky?

Guy van Belle je umělec, hudebník, kurátor, autor esejů a ekoaktivita. Narodil se v roce 1959 v Belgii. v současnosti žije v Malči u Hranic na Vysočině a vyučuje na Akademii v Gentu. Po studiích literatury, lingvistiky, filozofie a sochařství se věnoval hlavně počítačové hudbě. Od 90. let je aktivní v oblasti novomediálního umění nejrůznějších forem. Mezi jeho virtuální organizace patřily například Stellingname (1984-1989), Young Farmers Claim Future (1990-2000), dBONANZA! (1998-2002), v neposlední řadě mXHz.org (2002-?) a Society of Algorithm (2004-?).

Dustin Breitling - Kognitivní mapování

Jakým se díky nebývalému rozvoji výpočetních nástrojů změnily naše koncepte teritoria, povrchu, hranic a prostoru? Zaměřím na širokou škálu technologií, umožňujících použít nové možnosti vizualizace, materializace a abstrakce. Zaměřím se také na to, jak jsou takové technologie využívány pro Simultánní lokalizaci a mapování (SLAM), prostředí definované jako „proces tvoření mapy za použití robota, či bezpilotního letadla,“. Ty jsou paralelně prostorem navigovány a zároveň jej mapují. Provedu sondu do využití těchto technologií a zkoumám jejich propojení s obecnou orientací. Na problematiku nahlížím prizmatem konceptů Nové estetiky a Kognitivního mapování Frederica Jamesona. Jeho koncepte jasného rozkolu mezi fenomenologickým prožitkem subjektivity a chápáním globální a společenské totality klade otázku jak nástroje navigace obnovit. Tento přístup otevírá nové možnosti porozumění prostoru, jeho vztahu k dynamickým a topologickým totalitám.

Dustin Breitling (USA) studuje na FF UK geopolitiku. Připravuje cyklus přednášek Diffractions lecture a zabývá se Akcelerationismem a komputací.

Francouzský institut v Praze

Štěpánská 644/35

<http://www.ifp.cz>

ATELIER NORD

Ex Post

Mediální podpora
Media support

Mediální partner
Media partner

Vít Bohal - Antropocén: dobrý, zlý a ošklivý

Znovuobjevený diskurz na téma 'antropocénu' se v poslední době neustále mění, přesto je možné identifikovat jisté vztahy a opozice, díky kterým se lze v tomto nepřehledném sémiotickém terénu lépe orientovat. Zásadní otázka problematiky se týká vztahu vědeckých dat (tj. diskurz exaktních měření, čísel, a vzorců), a způsobu, jakým jsou tato data interpretována a včleněna do diskurzu přirozené řeči. Tento nesoulad je překlenut autory, které Slavoj Žižek označuje jako tzv. „Třetí kulturou“ (např. Dawkins, Dennet, Sagan, Hofstadter, Lovelock, atd.). V jakém smyslu jsou „syrová data“ vepsána do společensko-kritického a ekologického diskurzu? V tomto ohledu poslouží debata ohledně Antropocénu „Dobrého, špatného, a ošklivého,“ (Revkin, Kolbert, Hamilton, Chakrabarty) která úspěšně staví užitečnou kognitivní platformu. V návaznosti na soudobý diskurz o antropogenních klimatických změnách, lze lépe přistoupit k zásadní problematice možností, dopadů a důsledků lidské činnosti proti silám přírody. Na závěr zmíním některé výstupy dosavadní debaty, například na texty McKenzieho Warka, který přímo vybízí k opuštění paradigmatických protikladů lidstvo/příroda, subjekt/objekt a - slovy Slavoj Žižek - oznamuje „smrt bohyně.“

Vít Bohal je absolvent FFUK a členem spolku Diffractions, zajímá se o akcelerationismus, post-humanismus, Prométheismus a další směry kritické teorie. Publikuje a překládá texty na různorodá témata, převážně z oblasti estetiky a filozofie. Jeho příspěvky se objevily v periodikách jako VLAK, VICE, A2, Word Addict, Tvar.

Petr Gibas - Místa prázdnoty: krajina mezi přítomností a nepřítomností

Krajina severomoravské pánve je vystavena neustálé proměně. Těžba uhlí a její materiální dopady ovlivnily nejen krajinu v hmotné rovině, ale také v rovině významové, zkušenostní a emocionální. Jde o krajinu, kde masivní přesuny hmoty, demolice významných i obyčejných míst paměti navozují pocit prázdnoty. Je to však také krajina, kde dochází k opačnému procesu neustálého vyplňování prázdnoty, k (znovu)utváření elementů, fyzické výstavby i obsahů, významů a emocí. Komplementární procesy mizení a (znovu)objevování zásadním způsobem zdejší krajinu formují na materiální i symbolické rovině. Propojení těchto procesů vede k utváření krajiny, plné míst prázdnoty, krajiny pro kterou je příznačné výrazné napětí mezi přítomností a nepřítomností. Nicméně pocit prázdnoty vzniká i během procesu vyplňování míst prázdnoty, jež jsou důsledkem těžební činnosti. Přednáška na příkladu krajiny Mostecká naznačí, jak taková místa prázdnoty vznikají z napětí mezi přítomností a nepřítomností, jak danou krajinu (spolu)utvářejí a ovlivňují v materiální, symbolické a zkušenostní rovině.

Mgr. Petr Gibas, MSc. vystudoval kulturní geografii na University College London, kde psal pod vedením prof. Matthew Gandyho práci o podzemní technologické krajině pražského metra ("Mapping the Prague Metro: The Hidden and the Visible in a Post-Socialist Landscape"). V současnosti je doktorandem na Fakultě humanitních studií Karlovy Univerzity v Praze, kde se zabývá post-socialistickou industriální krajinou, její estetikou a estetizací. Téma disertace: "Industriální krajina v antropologicko-geografické perspektivě".

Isabelle Frémeaux a John Jordan: Climate Games (Laboratory of Insurrectionary Imagination)

Organizátoři projektu Klimatické hry čerpají svoji inspiraci z Bertolta Brechta, který vnímal divadlo jako nástroj abychom pocítili radost z toho, že můžeme změnit skutečnost. Je to přesně toto, co pro nás spojuje a umožňuje propojení umění a aktivismu. Kapitalismus monopolizuje touhu a fantazii a je třeba přiznat, že levice se ukázala v tomto oboru jako neschopná. Je přesvědčená že lidi změní informace.

Isabelle Frémeaux je filmařka a aktivistka, žije ve Francii. Vyučovala na katedře Media and Cultural Studies na Birkbeck College-University v Londýně. V roce 2011 odešla z akademického prostředí a začala se věnovat nezávislým aktivitám. Její výzkum se zaměřuje na výchovu, narativitu a kreativní metody občanské rezistence. Aktivita Johna Jordana se také pohybuje na pomezí umění a občanského aktivismu. Jordan spoluzakládal skupinu Reclaim the Streets a Clown Army (dnes AWOL), spolu-editor publikace We Are Everywhere: the irresistible rise of global anti-capitalism (nakladatelství Verso,

2003), a spoluautor filmu a publikace *Les Sentiers de L'utopie* (Paths through Utopia). V současnosti působí společně s Isabelle Frémeaux v kolektivu *Laboratory of Insurrectionary Imagination* (Laboratoř pro rebelskou imaginaci), proslulém šířením různých forem hromadné neposlušnosti, například prostřednictvím akcí s bicykly v Kodani, házením sněhových koulí na bankéře, spuštěním pirátské regaty určené k ostřelování elektrárny na uhlí a překonáním cenzury v Tate Gallery. Kolektiv bydlí a pracuje v komunitní organické farmě, odkud připravoval akci *Climate Games* - zatím jednu z největších akcí občanského protestu, realizovanou formou her, které se účastnilo přes 200 aktiví po celém světě a která se konala během Klimatického summitu Spojených národů v Paříži v prosinci roku 2015.

Julia Martin – O sledování rozšířených "vykloubených" objektů a o jejich vlivu na prostředí

Koncepty islandské výzkumné expedice, její smysl pro účastníky a čeho jsme se dobrali.

Julia Martin Ph.D. (1976 v Berlíně) je vizuální umělkyně a krajinná architektka, žije a pracuje v Berlíně a v Seyðisfjörðuru. Je autorkou konceptu expedice po Islandu. Její poslední projekty, na nichž pracuje od roku 2011, se zaměřují na stavby Kárahjúkar, Reyðarfjörður a Heraðsflói. Používá metody pozorování a vizualizace a odhaluje kontexty zvoleného tématu ve smyslu komplexní ekologie, zahrnující bez zřetelného rozlišení přírodní procesy, lidskou činnost a jejich fyzické následky ve vlastním pojetí termínu „extended hyperobject“ V roce 2014 získala Ph.D. na Goldsmiths College, University of London, 2006 - 09 lektor/koordinátor programu MFA „umění, prostor, příroda“ na Edinburgh College of Art, 2006 titul magistr výtvarných umění v oboru „umění, prostor, příroda“ na Edinburgh College of Art, 2003 diplom ing. v oboru zahradní a krajinařská architektura na Berlínské Technické Univerzitě, 2000-04 lektor/koordinátor Ústavu pro teorii a dějiny rozvoje krajiny na Berlínské technické univerzitě.

Peter Cusack - Zvuková žurnalistika a místa v procesu změny

Pomocí zvukové žurnalistiky si klademe otázku: "Co se dozvíme o určitém místě jeho posloucháním". Vycházím z toho, že důležité informace o místech a o událostech odhalíme také tím, že si všimáme toho jak znějí. Že pečlivé naslouchání poskytne vhled, odlišný od vizuálního vnímání, nebo jeho zachycením pomocí textu. V přednášce použiji příklady obrazů a nahrávek z hnědohelných těžebních oblastí severních Čech a Německa. Jsou to příklady krajiny, kde jsou dobře patrné následky a vlivy industrializace i na jejich zvukovou vrstvu.

Peter Cusack je britský zvukový umělec a hudebník, člen *Creative Research in Sound Art & Performance CriSAP*, žijící v Londýně a Berlíně. Zaměřuje se na environmentální zvuk a akustickou ekologii. Jeho autorský projekt *Sounds From Dangerous Places* zkoumá zvukové krajiny míst poznamenaných ekologickou zátěží (Černobyl, ropná pole v Azerbajdžánu, přehrady v jižním Turecku, hnědohelné doly v Porúří, Aralské jezero v Kazachstánu).

András Heszky - Projekt School of River Ecologies

Projekt „Škola říční ekologie“ se zaměřuje na zkoumání celkového ekologického významu povodí řeky Dunaje, včetně jeho civilizačních souvislostí, využívajících řeku z ekonomických, kulturních, nebo politických důvodů. Projekt vychází ze sdílených zkušeností skupiny umělců, vědců, antropologů, spisovatelů a historiků, specializovaných na životní prostředí, která se sešla při příležitosti pokusného ustanovení „Říční školy“. Skupina navštívila lokality městské i přírodní divočiny a účastníci zkoumali problematiku propojenosti, odolnosti a mezidruhové solidarity. Říční ekologie tvoří konvergenci současného umění, humanitních oborů životního prostředí, umělecké a teoretické reflexe a kritickou pozici, směřující k znovu propojení s přírodou.

András Heszky absolvoval v roce 2015 Univerzitu Loránda Eötvöse v oboru teorie umění a estetiky. Pracoval v Galerii Thomas Schulte v Berlíně, v OFF bienále v Budapešti, v současné době jako kurátor v Trafó Galéria v Budapešti. Publikoval v časopisech a maďarských fanzinech, například rozhovory s fotografem Wolfgangem Tillmansem. Je členem správní rady Ateliéru Asociace mladých umělců a členem neziskové kulturní organizace Igor Metropol. Zabývá se vztahem umění a

přírody a podílí se organizaci seminářů Translocal institutu-středisku pro nadnárodní výzkum východoevropského umění a ekologie, mezioborového přístupu propojujícího dějiny a současné umění s ekologickým myšlením. V Budapešti jej založili Maja a Reuben Fowkes. Translocal Institute vznikl během desetileté spolupráce a výzkumu pod hlavičkou translocal.org. Vedle podpory výzkumu ve výše zmíněných oblastech se podílí na kurátorských a pedagogicky zaměřených projektech společně s univerzitami a uměleckými aktivitami po celé Evropě.

Stanislav Komárek - Mít zemi, mít zahradu

Kdysi byla země základním zdrojem obživy a její vlastnictví touhou všech. Po první a zejména druhé průmyslové revoluci peníze vznikají zcela jiným způsobem, byť stále jíme produkty zemědělství, které kleslo na okrajový a pohrdaný obor podnikání. Přesto subjektivní láska k zemi a rostlinám, ať už v podobě zahrad nebo i květin v kořenáči nadále trvá.

Prof. RNDr. Stanislav Komárek, Dr. je profesorem na katedře filosofie a dějin přírodních věd Přírodovědecké fakulty UK. Externě učí též na Katedře estetiky a Ústavu filosofie a religionistiky Filosofické fakulty UK.

Alena Kotzmannová – Zpráva ze severu

Alena Kotzmannová Ph.D.(1974) je vizuální umělkyně a fotografka. Žije a pracuje v Praze. V roce 2014 ukončila doktorské studium na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy v oboru výtvarná výchova. V roce 1998 absolvovala v ateliéru konceptuální a intermediální tvorby a v ateliéru fotografie na Vysoké škole uměleckoprávní v Praze. Ve svých převážně černobílých fotografických obrazech se Alena Kotzmannová zabývá možnostmi a paradoxy tohoto média.

Andri Snær Magnason: Dreamland - Current Issues of the Ecology in Iceland

Andri Snær Magnason (1973) je islandský spisovatel. Jeho kniha Tímakistan získala islandskou literární cenu a byla nominována na ocenění Severské rady pro dětskou knihu. Píše romány, poezii, divadelní hry, povídky, eseje a vydal CD. Je spolu-režisérem dokumentárního filmu Dreamland. Kniha Dreamland - Manuál pro vyděšený národ byla přeložena do angličtiny, dánštiny, němčiny, španělštiny a japonštiny a stala se podkladem pro celovečerní dokumentární film. Islandská vláda se před lety rozhodla vybudovat největší přehradu v Evropě - doposud nejvelkolepější projekt v dějinách země. Cílem stavby bylo získat levnou energii pro tavicí hliníku, projektovanou nadnárodním koncernem Alcoa v pustinách východních fjordů. Tato stavba přispěla k největší hospodářské krizi a její dopad na životní prostředí je tématem filmu. Andri spolupracuje s mnoha umělci zabývajícími se aktivismem, architekturou a divadlem a je aktivní v protestech proti poškozování islandské přírody.

Pavel Mrkus – Geneze audiovizuálního díla The Fall

V dílech Pavla Mrkuse se setkáváme s prolínáním mikrosvěta a makrocelků, které jsou si v důsledku neskonalé podobné a fungují na analogických principech, stejně jako s prorůstáním reality a fikce, respektive mnohoznačným vztahem mezi interaktivitou a manipulačními metodami. Ve svých projektech rovněž pracuje s estetikou náhody a kauzalitou dalšího řetězení, která odkazuje k výzkumným metodám nezdědka aplikovaným v oblastech sociologických průzkumů či teorie vizuální komunikace. Přes tyto často protisměrné konotace vztahující se ke společenským procesům globalizovaného světa či technologickým postupům soudobé digitální kultury však hlavní leitmotiv Mrkusovy tvorby spočívá v evokaci duchovních principů.

Ivo Příkryl - Vodní režim post-těžební krajiny - ideál a realita

Voda v hornictví pomáhala (například rýžování zlata), ale mnohem častěji vadila, především kvůli zaplavování důlních děl. U těžby hnědého uhlí naprosto převažuje druhá alternativa.

V úbočí hor se do určité míry dalo vhodným vedením chodeb docílit jejich odvodňování samospádem, ale na ploše pánví

to nešlo. Netýká se to jen dešťové vody dopadající do lomů, ale i vody přitékající po povrchu i v podzemí z Krušných hor. Velikost povrchových lomů proto byla až do poloviny 19. století silně limitována schopností čerpat z nich vodu. Teprve výkonná technika od poloviny 20. století učinila z odvodňování lomů jen nákladovou položku..

RNDr. RNDr. Ivo Přikryl (1952) působí jako hydrobiolog ve společnosti ENKI o.p.s. Třeboň. Studuje zooplankton nejrůznějších typů kontinentálních nádrží převážně ve střední Evropě. Po dvou desetiletích produkční rybníkářské hydrobiologie se nyní zabývá především ochranou mokřadů, managementem vodních nádrží a obnovou krajiny po těžbě nerostů, zejména v Podkrušnohoří.

Martin Říha - Podkrušnohorská krajina a schopnost přírody i člověka se adaptovat

Člověk a svět kolem jsou dynamické, nikoliv statické systémy. Mění se fyzické, smysly vnímané prostředí i neviditelné součásti našeho života, jako občanská komunita, její pravidla, životní úroveň, mezinárodní vztahy, globální i kosmické souvislosti našeho bytí. Tyto změny probíhají na různých hierarchických úrovních různými rychlostmi. A změny jsou zkouškou naší schopností se adaptovat, nebo je odmítnout. Na každé hierarchické úrovni existuje určitá mez a ta, je-li překročena, projeví se buď jen jako diskomfort, v případě závažnějších a dlouhotrvajících změn, spolu se synergickými a kumulativními účinky poruchami fyzického i duševního zdraví. Krajina pod Krušnými horami byla desítky let vystavena povrchovou těžbou hnědého uhlí, kameniva, kaolinu devastaci. Byla zahalena emisemi z těžkého, chemického, strojírenského průmyslu a vystavena důsledkům energetiky, založené na spalování hnědého uhlí. Tato krajina se stala obrovskou zkušební laboratoří, zkoumají hranice toho, co člověk, přírodní i kulturní dědictví „vydrží“, co zůstane pro další generace.

ing.arch.Martin Říha (1945) je architekt a urbanista, po několik desetiletí aktivní v prosazování ochrany životního prostředí. Po absolvování Stavební fakulty ČVUT pracoval na ONV Děčín, později na KNV Ústí nad Labem v úsecích územního plánování. Podílel se, mezi jiným, na odvrácení likvidace města Chabařovice, jižní části města a části zámecké zahrady zámku Duchcov a na záchraně zámku Jezeří a jeho arboreta. V roce 1990 byl jmenován druhým náměstkem ministra životního prostředí ČR Bedřicha Moldana, odpovědného za úsek péče o životní prostředí. V roce 1992 přešel, díky delimitaci územního plánování a stavebního řádu z MŽP na Ministerstvo hospodářství (později pro místní rozvoj), které tehdy mělo v kompetenci i dopravu.

Ivar Smedstad je norský audiovizuální umělec a kurátor (1961). Studoval výtvarné umění na San Francisco Art Institut, kde v roce 1988 získal diplom v oboru performance/video. Poté se v Electronic Arts Intermix v New Yorku ve funkci technického ředitele věnoval distribuci a restaurování videoartu. V roce 1992 získal stipendium od KHM (Akademie mediálních umění) v Kolíně nad Rýnem, kde absolvoval rezidenční pobyt a působil jako lektor mediálního umění. Od roku 2000 byl docentem na Katedře intermediální tvorby a ředitelem na Akademii výtvarných umění v Trondheimu. V současné době řídí Atelier Nord v Oslu. Ivar Smedstad pracuje v oboru videoartu a elektronických médií od roku 1980 a zúčastnil se mnoha národních i mezinárodních uměleckých výstav, projekcí a festivalů.

Martin Škabraha - Právo na krajinu

Příspěvek vychází z koncepce sociální produkce prostoru, jak jej formuloval Henri Lefevbre. Pokusí se definovat období tzv. práva na město a poukázat na ohrožování tohoto práva různými formami uzurpace a exploatace krajiny, zejména její nacionalizací a komodifikací.

Martin Škabraha Ph.D. (1979) je český filozof a publicista. Vystudoval historii a filozofii na Filozofické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci. Kmenově působí na katedře filozofie Filozofické fakulty Ostravské univerzity. Zaměřuje se především na současné politické myšlení. Vliv na jeho práci měli zejména Jan Patočka, Václav Bělohradský, Jacques Derrida a autoři spojení s kritickou teorií frankfurtské školy. Ve svých esejích spojuje postmoderní kritičnost s přesvědčením, že filozof by se měl společensky angažovat. Často publikuje texty spojované s tématy ekologie, nové levice a feminismu.

Matěj Spurný: Chyběly nám cifry, Počátky kritiky socialistického produktivismu na příkladu severních Čech šedesátých let 20. století.

V šedesátých letech byla československá veřejnost svědkem obnovení veřejné debaty a tudíž i různých forem kritiky. Nejednalo se přitom primárně o kritiku stalinismu, jak se často tvrdí, ale spíše o polemiku mezi různými alternativními projekty, jež všechny představovaly překonání či odčinění stalinismu. Vedle byrokratické formy vládnutí se prosazovaly zejména technokratické projekty čerpající inspiraci z vědeckotechnické revoluce. V druhé polovině dekády se v reakci na tyto antropocentrické vize, poprvé v širším měřítku viditelné poškozování životního prostředí i prostřednictvím západoevropských a amerických inspirací prosazovaly také hlasy kritické k víře ve všeřešící moc techniky a k soustředěnosti na ekonomické faktory. Ve svém příspěvku ukážu tyto symptomy krize industriální modernity v socialistickém Československu na příkladu severních Čech.

Mgr., Ph.D. Matěj Spurný (narozen 1979) je historik, zaměřuje se na moderní sociální dějiny, moderní nacionalismus a multietnicitu v českých zemích ve 20. století a na dějiny moderních evropských diktatur.

Tereza Stöckelová: Ontologická neurčitost v planetární laboratoři

Moderní myšlení a jednání ve světě je založeno na principu předpověditelnosti a kontroly. Nezamýšlené účinky našeho konání jsou „vedlejší“. Co se mění, pokud tyto účinky postavíme do centra dění? Když se limity našich schopností předpovědi a kontroly přestanou týkat jen toho co (ne)víme, ale stávají se součástí skutečnosti samé? Jak promýšlet planetu jako latourovsky „nemoderní“ laboratoř, v níž jsou lidé jen jedním z experimentátorů?

Mgr. Tereza Stöckelová, Ph.D. se věnuje sociologii vědy a technologií. Tematicky se zaměřuje na soudobé proměny v praxi výzkumu a vzdělávání, pohyb znalostí mezi vědou a společností a otázky politické ekologie. Vystudovala Fakultu sociálních věd UK v Praze. V Centru pro teoretická studia při AV ČR/UK se podílí na výzkumném projektu „Praxe veřejné vykazatelnosti v současné Evropě“, v jehož rámci zkoumá možnosti účasti občanů a laiků v environmentálních sporech. Na Fakultě sociálních věd UK pracuje na výzkumu vědy a politiky geneticky modifikovaných organismů a potravin v České republice..

Dokumentární film Draumalandið (2009, Island) režie: Andri Snær Magnason a Þorfinnur Guðnason

produkce: Sigurður Gíslí Pálmason

kamera: Þorfinnur Guðnason, Guðmundur Bjartmarsson, Hjalti Stefánsson, Bergsteinn Björgúlfsson

stopáž: 90 min

Co z neporušené přírody bychom měli chránit a co obětovat čisté, obnovitelné energii? Film je znepokojivým příběhem jak průmyslové korporace získávají moc nad přírodou i místní komunitou. Dokumentární film je natočený podle stejnojmenné Magnasonovy knihy o využívání přírodních zdrojů. Je také o tom, jak na Islandu zjistili, že ani zelená energie není řešením. Na Islandu je nadbytek čisté, obnovitelné, vodní a geotermální energie. To přitahuje znečišťující průmysl a mezinárodní korporace. Film je příběhem o zemi mnoha možností, která se postupně zapletla do plánů na proměnu divočiny a neporušené přírody v systém vodních a geotermálních elektráren, dodávajících energii sílícímu těžkému průmyslu. Ten představuje stavba a provoz jedné z největších tavicíren na hliník na světě firmy Alcoa.

The Forgotten Space/ Zapomenuté místo, Allan Sekula a Noel Burch(2010, Nizozemsko) produkce: Doc.eye Films

stopáž: 1h 53m, hudba: Louis Andriessen, Riccardo Tesi, Scénář: Allan Sekula, Noël Burch ocenění: Zvláštní cena Orizzonti Jury Prize na festivalu v Benátkách

Film sleduje propojenou síť souvislostí plavby obrovských oceánské lodí. Filmový esej je pozornou analýzou fungování globálního obchodního systému a nastiňuje kontexty přepravního kontejneru, světa financí a moci. Aktéry jsou holanďáci a belgičtí venkované, politici, špatně placení řidiči nákladáků v Los Angeles, námořníci pohybující se mezi Asií a Evropou, nebo čínští dělníci. V Bilbao zazní názor, že ekonomika námořní dopravy, dokonce i samotné moře jsou dnes minulostí. Film je inspirován mezioborovým projektem Fish Story, ve kterém americký fotograf, vizuální umělec a aktivista Allan Sekula dlouhodobě zaznamenával vztahy současného stavu námořní dopravy, rybářského průmyslu s komplexním univerzem oceánu.